

Rapport från FoU-Norrbotten

Rapport nr 49, 2008

KOMMUNFÖRBUNDET
NORRBOTTEN

Reminiscens

En metod i syfte att öka välbefinnandet
bland äldre som bor inom särskilda
boenden

Längst upp till vänster ett bindsle-halsring, till höger en skära och
längst ner en fårsax

Besöksadress

Vvarvsgatan 11
971 28 Luleå

Telefon

0920-20 54 00

Fax

0920-942 49

Hemsida

www.
founorbotten.se

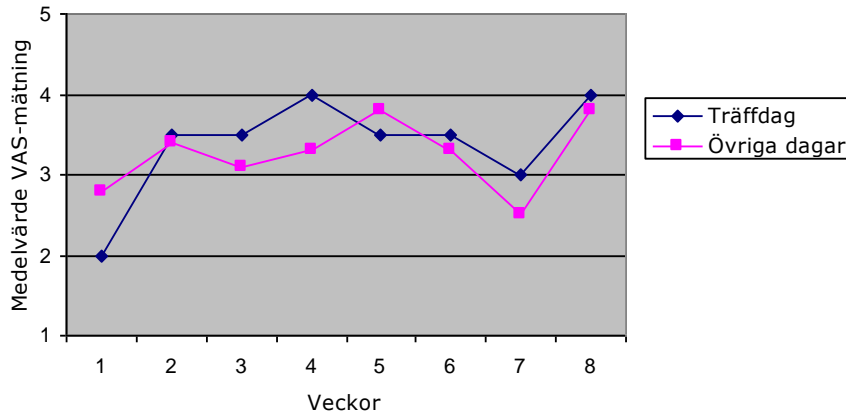
Ann-Sofi Larsson

FoU Norrbotten
Forskning och Utveckling inom Socialtjänsten

Person 3

Nivån av glädje och välbefinnande under veckans övriga dagar inklusive träffdagarna varierar något med en tendens till uppåtgående. De flesta träffdagarna har medfört en något högre nivå i VAS-värdet.

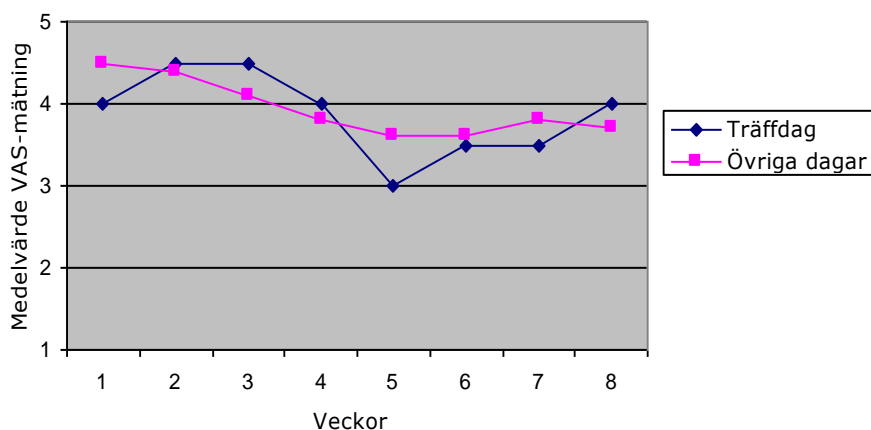

Figur 7. Person 3. Förhållandet mellan medelvärdet i VAS-mätning under träffdagarna och veckans övriga dagar

Person 3 verkar osäker till att börja med, inte bekväm i situationen. Ger en uppfattning om att vara tyst och nedstämd i början. Växer sakta in i verksamheten blir gladare och piggare. Efterhand får vi även ta del av berättelser. Uttrycker vid ett tillfälle ”att de här var roligt”. Även ett engagemang kan utläsas i ögonen, är positiv och skrattar gott. Blir mer aktiv eftersom projektet fortgår, blir mer pratsam kommer med spontana berättelser, Är verkligen med i det vi gör och gladare. Blir även gradvis mer aktiv kroppslig, visar ur saker används, studerar sakerna vi har med, med stort intresse. Hon har kunskaper som ingen annan av deltagarna har, blir mycket glad när detta uppmärksammas.

Person 4

En tendens till neråtgående i nivån av glädje och välbefinnande under veckans övriga dagar, även träffdagarna har en viss tendens till att följa detta mönster. Nedgången i nivå kan eventuellt ha orsakats av de hälsoproblem som uppstod under dessa veckor.

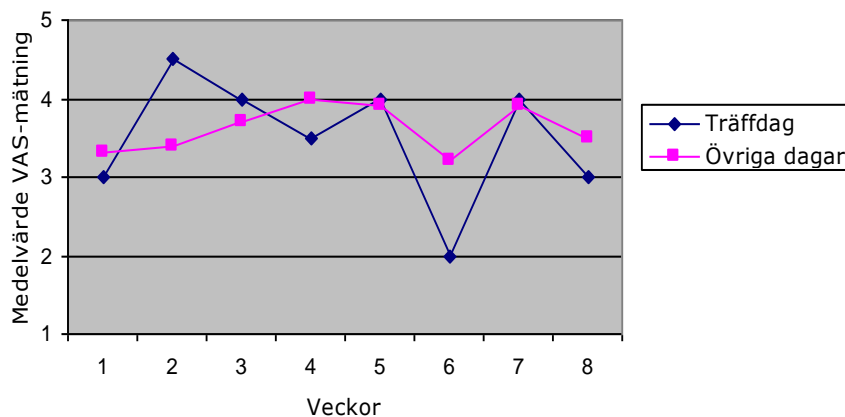

Figur 8. Person 4. Förhållandet mellan medelvärdet i VAS-mätningen under träffdagarna och veckans övriga dagar

Person 4 är inte så aktiv från början, behöver lite uppmuntran för att komma igång. Men blir efterhand mer aktiv och pratsam, har många berättelser att delge oss. Uttrycker ett flertal gånger att detta är roligt. Blir ibland lite avvaktande, men för det mesta mycket engagerad. Hälsoproblem försvårade deltagandet under en del av projektiden, men hon deltar ändå. Delger oss långa berättelser om tragiska händelser i barndomen. Mycket spontan och öppen i sina berättelser, är inte rädd för att berätta om sina egna tillkortakommanden. Vid en träff tar hon på eget initiativ med egna saker som vi pratade kring.

Person 5

En betydligt jämnare nivå i glädje och välbefinnande under veckornas övriga dagar, med en avsevärt större variation under träffdagarna. Den sviktande hälsan kan vara en möjlig orsak till den markanta neråtgående nivån under träff 6.

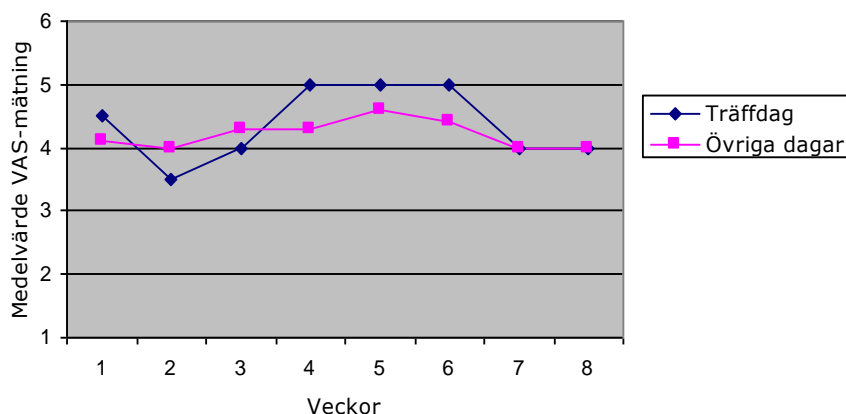

Figur 9. Person 5. Förhållandet mellan medelvärdet i VAS-mätning under träffdagar och veckans övriga dagar

Person 5 är mycket aktiv har kunskaper om många olika saker och delger oss detta både verbalt och kroppsligt. Ger gärna råd till de övriga i användandet av sakerna vi har med oss. Undersöker sakerna noggrant och intresserat, lyssnar intensivt, är positiv och glad. Berättar också om de moraliska aspekterna förr i tiden, inga nöjen innan arbetet är avklarat. Vid en träff deltog hon i kaffekokningen och var koncentrerad på detta, trots det uppfattar hon samtalet kring bordet och kunde delge oss alla vad "klarskinn" var för något. Stoltheten gick inte heller att ta miste på, då de övriga gav beröm för det goda kaffet. Medverkar med ett livligt deltagande, tog också en sväng om i valsens. En del hälsoproblem under projektiden.

Person 6

En relativt jämn nivå av glädje och välbefinnande under veckornas övriga dagar, under hälften av träffdagarna tenderar nivån att vara något högre. Något större variation under träffdagarna.

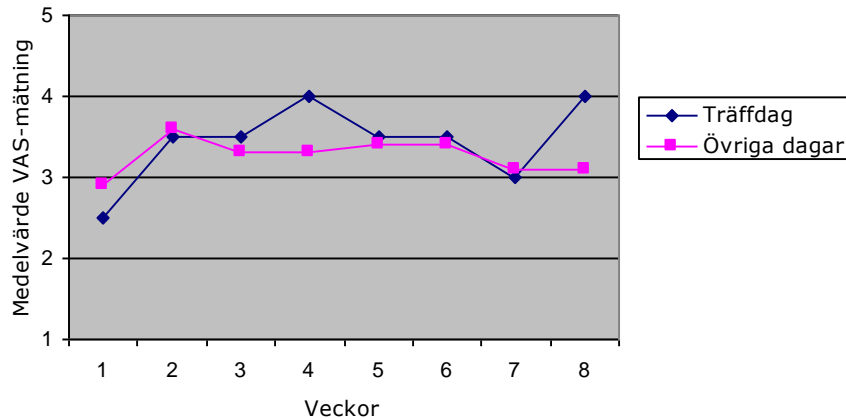

Figur 10. Person 6 Förhållandet mellan medelvärdet i VAS-mätning under träffdagar och veckans övriga dagar

Person 6 är helt och hållet engagerad under alla träffarna. Har mycket att berätta, är intresserad glad och pratsam. Deltar aktivt med egna saker från barndomen. Delger oss både roliga och vemodiga minnen. Blir ledsen när det är dags för avslutning, tycker att det är roligt att få prata om tider de själva har upplevt och att få delge oss detta. Blir rörd när vi tackar för de kunskaper vi fått ta del av under träffarna.

Person 7

En relativt jämn nivå av glädje och välbefinnande under veckornas övriga dagar, inklusive träffdagarna. Tendenser till något högre värden under träffdagarna.

Figur 11. Person 7 Förhållandet mellan medelvärdet i VAS-mätning under träffdagarna och veckans övriga dagar

Person 7 uttrycker oro för vad som förväntas, är lite negativ men kommer ändå snabbt in i projektarbetet. Säger ofta att minnet är dåligt, men uppträder efterhand mer säkert. Är aktiv och intresserad, tar god tid på sig när hon tittar på någon sak, men visar hellre kroppsligt hur saker används än att prata om detta. Lite avvaktande till en början, men deltar efter hand mer och mer i samtalet. Lyssnar på de övriga, skrattar och skojar med. Ser ut att ha roligt, under en träff får vi ta del av en lång ramsa, som ingen av oss andra hört tidigare. Blir mycket glad när vi tackade för detta. Är förväntansfull och nästan otålig i väntan på att sakerna vi använder under träffen ska skickas vidare till henne.

Deltagarnas egna upplevelser

Av deltagarna (2) som själva kan delge sina tankar kring aktiviteten fanns en oro och tveksamhet i början, innan de kom in i aktiviteten. De upplevde träffarna som något intressant och positivt, att få ”prata om gamla tider som de själva upplevt var trevligt”, uttryckte en av deltagarna. De har förväntningar inför varje träff och tycker det var vemodigt när de tog slut.

Anhörigas upplevelser

De flesta anhöriga är positiva till reminiscens träffarna. De uttryckte att det är positivt med aktivering och speciellt när det handlade om saker deras närstående varit med om. De tycker även att det är roligt att deras närstående får göra något annat. Flera av de anhöriga uttrycker att deras närstående var positivare och gladare under projektiden. Även att den närstående blivit piggare, pratade mer, varit

lugnare och börjat ringa igen. En anhörig anser att den närstående var tröttare efter träffarna. Två anhöriga ser inga positiva men inte heller några negativa effekter av aktiviteten. En anhörig uttrycker att deras närstående blivit oroligare, under projekttiden. En av deltagarna sa till sin anhörige att det är "svammel" att prata om gamla tider, men den anhörige menar att det är bra sett i ett socialt sammanhang.

De flesta anhöriga känner sig delaktiga, i och med att de blivit kontaktade, informerade och tillfrågade. Genom att veta vad som pågår har de kunnat samtala med sina närstående om aktiviteten, de som kan, har berättat och delgett vad som hänt under träffarna. En anhörig sa "Från er sida har det fungerat bra". Tre anhöriga upplevde inte någon delaktighet, dessa anser att någon anhörig borde ha deltagit vid träffarna, för att ge stöd till den närstående. Det kom även förslag på att göra besök på hembygdsgården, som ett komplement till aktiviteten.

Några anhöriga anser, att då det gäller aktiviteter som denna, så borde dessa sättas in i ett tidigare skede. Deras närstående kanske kan ha haft mer behållning av det, ifall de inte varit så långt gångna i sin sjukdom. En anhörig önskade att reminiscens träffarna skulle bli ett kontinuerligt inslag i vardagen, då alla behöver aktiviteter även de som bor på ett äldreboende. Önskemål om mer utbildning och stimulans för personal som arbetar med äldre uttalas, för personalen är "guld värd". Det är lätt att bli hemmablind i sitt arbete, att inte se möjligheterna på sin arbetsplats, att små förändringar kan göra mycket i människors vardag.

Personalens upplevelser – demensboendet

All personal upplever reminiscens träffarna positivt. De upplevde att en del av de boende var gladare och upprymda efter träffarna. Det har gett samtalsämnen att diskutera kring, mer prat bland annat om deltagarnas ungdomstid. En verksamhet som gav bra effekt, de boende ser fram emot nästa träff, de äldre tycker om att prata om sådant de känner igen. Ingen i personalgruppen har upplevt några negativa effekter i samband med projektarbetet. En person uttryckte att metoden gav en bra effekt, men synd att de äldre glömmer.

På frågan om de själva kan tänka sig att arbeta med minnesmetoden så är alla positiva till detta, en person uttryckte att de behövde få kunskaper om tillvägagångssättet och även ha möjlighet att göra detta kontinuerligt.

Det som också påtalas är att det roligt att någon engagerar sig i de demenssjukas "trista" vardag. Det är bra med sådant där man pratar om saker som de äldre kommer ihåg, det ger omväxling i vardagen. Det är intressant att höra de äldre berätta, de är mer vakna och intresserade av omgivningen. Bra stimulans för de äldre. Roligt när det händer något och kommer in nya människor i verksamheten.

Personalens upplevelser – äldreboendet

Fem av personalen uppger att de inte sett vare sig positiva eller negativa effekter av projektarbetet, att deltagarna befann sig i samma stadier som tidigare. Flertalet upplevde att det blivit mer prat efter träffarna och att de som deltagit tyckte att det var roligt att prata med andra om gamla tider. En person har uppfattat att en av de äldre blev mer social under projekttiden, efter avslut återgick den enskilde till sitt tidigare beteende. Hälften av dem som svarar upplever inte något negativt med projektarbetet. En i personalen uttrycker att deltagarna varit oroligare efter träffarna, två tycker att det inte har gett något.

På frågan om de själva kan tänka sig att arbeta med denna minnesmetod, och om inte varför? Svarade fyra direkt nej på detta, fem svarade nej men att det var på grund av att de inte känner till hur vi arbetar med metoden, tillvägagångssättet. Två uttryckte att allt nytt är positivt, men att de själva inte ville arbeta med detta, att andra passar bättre för det. Överlag verkade de flesta vara positiva till att arbeta med metoden, bara de får möjlighet att lära sig, får resurser och att inte kostnaderna blir för höga.

Det som också påtalas är att det är positivt den stund det varar men de äldre glömmer, att det är positivt för er som arbetar med projektet. Viktigt är att det pågår under en tid som passar i det dagliga arbetet och positivt att de äldre och personal lär känna varandra bättre. Det finns behov av mer personal, för att ha möjlighet att umgås och aktivera de äldre, för en meningsfullare tillvaro. Aktivering med exempelvis samtal och stimulans, terapi, sång och musik, massage och rehabilitering, bidrar till en högre livskvalitet. Alltid bra med något nytt, hade gärna deltagit.

Diskussion

Syftet med projektet är att få kunskap om minnesmetoden Reminiscens kan leda till en meningsfullare tillvaro med såväl ökat välbefinnande som höjd livskvalité för de äldre som bor på demensboende respektive äldreboende. Syftet är även att ge personalen en metod att arbeta med och att öka anhörigas delaktighet.

Vid en jämförelse av demensboendegruppens som äldreboendegruppens grad av glädje och välbefinnande ser man att nivåerna på de övriga dagarna, på de båda boendeheterna har en relativt jämn nivå. Under de dagar som träffarna äger rum är det större variationer i nivåerna, en markering som visar att något inträffat. Något utöver de invanda rutinerna, något som engagerar och som ger näring åt tankarna? I demensboendegruppen är det mer påtagligt. Hälften av träffdagarna visar en högre grad av glädje och välbefinnande. Vilket kan tolkas som ett ökat välbefinnande dessa dagar, ett mindre antal träffdagar visar en något lägre grad av glädje och välbefinnande. Resultatet visar också att boende på demensboendet överlag har en

lägre grad av glädje och välbefinnande i jämförelse med de boende på äldreboendet vilket leder till nya frågeställningar, kan detta vara sjukdomsrelaterat eller finns det andra orsaker?

I demensboendegruppen kan man se en betydligt större variation i aktivitetsgrad. En möjlig orsak kan vara att på äldreboendet finns fler möjligheter till aktivering, de har till exempel tillgång till en dagverksamhet för den som önskar, regelbundna allsångskvällar, på grund av detta kan de vara mindre känsliga för reminiscens träffarna. Det kan konstateras att trots att de som är boende på äldreboendet kan förmodas vara piggare, så ligger de båda boendeenheterna förhållandevis jämna i medelvärde på aktivitetsgrad. En tendens på uppåtående aktivitetsgrad kan dock ses i äldreboendegruppen. Resultatet pekar inte på något samband mellan grad av aktivitet och grad av glädje och välbefinnande. Detta kan tolkas som att oavsett om deltagaren är mycket aktiv eller har ett passivt deltagande så kan nivån i glädje och välbefinnande vara varierande både i högre och lägre värden.

För deltagarna på demensboendet visar de individuella nivåerna av glädje och välbefinnande tillsammans med vad som iakttagits under träffarna ganska stora variationer på hur projektet påverkat de enskilda deltagarna. Vid en jämförelse av grad av glädje och välbefinnande under veckans övriga dagar och under träffdagarna, så ser man tydligt att träffdagarna genererar en högre grad, för person 2 är det i huvudsak högre värden, för person 1 och 3 är värdena mer varierande, både negativa och positiva. Tillsammans med det som iakttagits under reminiscens träffarna kan utläsas att det är en aktivitet som engagerar, stärker självkänslan och ger glädje. På demensboendet blir det också mycket tydligt vilken betydelse kroppsspråket har. De positiva utlåtande som projektarbetet ger stämmer väl överens med det som Isacs och Wallskär (2004) skriver, att det uppskattas att möta personer med demenshandikapp på ett positivt sätt, där intresset riktas mot personen inte mot symtom och problem.

För deltagarna på äldreboendet visar de individuella nivåerna av glädje och välbefinnande också ganska stor variationen på hur projektet påverkar de enskilda deltagarna. För de enskilda deltagarna har drygt 60 procent av träffdagarna generat en högre grad av glädje och välbefinnande, övriga träffdagar visar lägre grad av glädje och välbefinnande. Tydligt är att de flesta träffdagarna genererat någon form av reaktion, både i högre och lägre grad.

Av iakttagelserna vid träffarna på äldreboendet kan konstateras att reminiscens träffarna engagerar deltagarna mycket, även de som är försiktiga och kanske inte så aktiva till att börja med, blir det efterhand som projektet fortgår, var och en efter sin förmåga. Gradvis stärks även gruppsammansättningen, och reminiscensen känns som en gemensam utveckling, en resa som vi upplever tillsammans (Gibson 1994).

Relationer byggs upp efter hand mest tydligt blir det hos person 2 kanske på grund av att personen för det mesta är tystlåten och passiv, men klart är att det påverkar personen på ett positivt sätt. Även bland övriga deltagare blir det tydligt att säkerheten i gruppen stärks, trots osäkerhet i början så deltar alla på något sätt i verksamheten så småningom.

På äldreboendet är de flesta väldigt pratsamma, där blev vi som projektledare tvungna att se till att alla som ville fick möjlighet att delta i samtalet. Även här fick kroppsspråket ofta komma till tals, när orden inte alltid räcker till så blev kroppsspråket ett bra komplement. De flesta träffarna var fyllda av glädje och många glada skratt, självfallet även en del vemod. Här var även deltagarnas förväntningar större på reminiscens träffarna, utmaningar var populära t.ex. att få kunskap om vad sakerna vi hade med oss användes till. Träffarna upplevdes ofta som festtillfällen.

Av de deltagare som själva kunde delge sina åsikter visar resultatet att även de som inte lider av minnesproblem kan ha fördelar av att reminiscera, dessa uttryckte att det var intressant, positivt och trevligt att prata om gamla tider som de själv upplevt (jf Heap 1995).

Flertalet anhöriga är positiva till reminiscens träffarna, de anser det viktigt att deras närstående får möjlighet till stimulering och aktivering, speciellt när det handlade om den närståendes erfarenheter. Många upplever även positiva effekter hos sina närstående. De flesta anhöriga upplever att reminiscens träffarna bidrar till att de känner ökad delaktighet. Anhöriga bör ses som ett komplement, alla boendeenheter bör lägga stor vikt vid och värdera de anhörigas deltagande, de har kunskaper om sin närstående som personalen behöver ta del av för att kunna framhålla det unika hos varje enskild individ. Det är också av stor vikt att de anhöriga känner att deras åsikter har ett värde och att dessa beaktas.

Att ha tillgång till levnadsberättelser för deltagarna blev betydelsefullt för projektarbetet, där har de anhöriga en mycket viktig roll. Alla anhöriga är mycket positiva till att delge sin närståendes levnadsberättelse, några anhöriga anser också att det frågas för lite om detta, inom äldreomsorgen.

De senaste två åren är direktiven från regeringen tydliga: det sociala perspektivet inom äldreomsorgen ska stärkas, enligt betänkandet "Värdigt liv i äldreomsorgen" (SOU 2008:51) visar utredningen att äldreomsorgen ska inriktas så att den äldre får ett värdigt liv, känner välbefinnande och att den äldres vardag organiseras så att den uppfattas som meningsfull. Då innehållet i betänkandet fastställs så är det helt beroende på hur arbetsgivaren värderar detta perspektiv som avgör hur personalen kommer att förhålla sig till social verksamhet. Ifall arbetsgivaren väljer att lyfta upp social aktivitet till samma

dignitet som övrig verksamhet på boendeenheterna som exempelvis omvårdnad, städning, tvätt m.m. skulle det leda till bättre förutsättningar och större möjlighet att tillämpa reminiscens metoden med en engagerad personal.

På demensboendet var all personal positiv till projektarbetet, det finns även upplevelser av att det gett positiva effekter hos deltagarna, att det blev mer prat och gav samtalsämnen att diskutera kring. De flesta kan också tänka sig att arbeta med reminiscens metoden, men de önskar mer kunskaper om tillvägagångssätt i arbetet och möjlighet att arbeta med metoden kontinuerligt.

På äldreboendet är inställningen inte lika positiv, även om de också upplevt positiva effekter hos deltagarna, mer prat efter träffarna, att deltagarna uttryckt glädje och blivit mer sociala, så uttrycker nästan hälften av personalen att det inte haft någon effekt på de äldre. Hälften av dem som svarat anser inte att de upplevt något negativt med projektet men är trots detta negativa till att själva arbeta med metoden.

Den märkbara skillnaden av inställning till reminiscens träffarna, kan vara avsaknaden av kunskap om metoden. En rimlig åtgärd är att all personal erbjuds den utbildning som behövs för att förstå syftet med metoden samt tillvägagångssättet. Att prata om historia och kultur gör många personal i sitt vardagsarbete, det är en tyst kunskap som finns i verksamheten, att arbeta med metoden handlar om att göra det på ett mer strukturerat sätt. Det är även av stor vikt att ta tillvara den personal som är intresserad och ge dem möjlighet att arbeta med metoden, viss hänsyn måste tas till övrig verksamhet på boendeenheterna, viktigt är också att "tid" planeras in för detta. "Enligt Antonovsky är meningsfullhet en drivkraft som gör vård och omsorg mer hanterbar, då tillvaratas och växer såväl den enskilde som personalens resurser" (Westlund och Sjöberg 2005).

För att följa upp betydelsen av en fortsatt satsning av reminiscens metoden så kan man med fördel använda mätinstrumentet om glädje och välbefinnande. Vilket kan ses som ett bra komplement till den direkta återkoppling som personalen får av de äldre under träffarna.

Den glädje och uppskattning som vi fick uppleva under projekttiden var fantastisk, att vara delaktig och sprida denna form av glädje hos de äldre, borde alla som arbetar inom vård och omsorg få möjlighet till. Arbetet med minnesmetoden leder också till att vi som projektledare fick ta del av erfarenheter och kunskaper från deltagarna, vilket är nog så viktigt och kanske inte så vanligt förekommande i dagens läge. Aktiviteten bidrog till en hel del engagemang och glädje, de uttalanden som kom från deltagarna säger också en del "Är det fest här, Oj, vad roligt det var". Och vi är helt övertygade om att Björlin, Basun m fl (2004) uttalande stämmer "om aktiviteten är meningsfull för individen, ger den glädje för stunden och högre livskvalité.

Att arbeta med reminiscens metoden genererar aktivitet och kommunikation mellan människor, trots funktionsnedsättningar och nedsatt verbal kommunikation. Allmänt har vi en förmåga att lägga begränsningar i de äldres kunnande, i arbetet med denna metod väcks minnen till liv och kunskaper kommer fram. Alla kan delta efter sin förmåga, inga krav ställs på deltagarna, vill man bara sitta och lyssna, så går det bra. Det ger aktivering till var och en på sitt sätt, en social samvaro och tillhörighet, och personalen lär känna de äldre på ett djupare plan.

Som Westius och Petersen (2006) skriver så innebär arbetet med reminiscens metoden inte att bota eller reparera minnesförmågan, utan att ge välbefinnande för stunden, att man trots sjukdom kan ha ett meningsfullt liv. De anser jag att vi åstadkom under projektiden.

Projektarbetet har lett till att ansvariga inom äldreomsorgen i Pajala kommun, har som målsättning att börja tillämpa reminiscens metoden på alla boendeenheter. En utbildning av Reminiscensombud ska inledas under våren 2008.

Slutsatser:

- ✚ Äldre personer som bor på demensboende såväl som på äldreboende och som deltar i reminiscens träffar visar en högre grad av glädje och välbefinnande, med andra ord en högre livskvalitet.
- ✚ Äldre personer som bor på demensboende såväl som på äldreboende upplever reminiscens träffarna meningsfulla, då de utifrån sin förmåga visar ett stort engagemang, starkt självkänsla med ökad säkerhet i gruppen.
- ✚ Reminiscens som metod stärker relationen mellan äldre personer och personal, och är ett bra tillfälle för personal att få uppleva glädje och uppskattning i arbetet.
- ✚ Utbildningsinsatser är nödvändiga för att öka omsorgspersonalens kompetens och inställning till reminiscens metoden.
- ✚ Ansvariga för äldreomsorgen måste tydliggöra viljeinriktningen om att stärka det sociala perspektivet inom särskilda boenden, dvs att fokus läggs såväl på meningsfullhet och välbefinnande som på övrig omvårdnad.
- ✚ Viktigt är att anhörigas kunskap efterfrågas i arbetet med levnadsberättelser, vilket ökar upplevelsen av delaktighet.

Referenslista

Almberg B, Jansson W (2003). *Fånga stunden, hur man bemöter och förhåller sig till personer med demenshandikapp*. Stockholm: Liber.

Armanius-Björilin G, Basun H, Beck-Friis B, Ekman S-L, Englund E, Eriksdotter-Jönhagen M, Gustafson L, Lannfelt L, Nygård L, Sparring-Björkstén K, Terzis B, Wahlund L-O, Wimo A, (2004). *Om demens*. Stockholm: Liber.

Backman J (1998). *Rapporter och uppsatser*. Lund: Studentlitteratur.

Gibson F (1994). *Reminiscence Recall. A guide to good practice*. Age Concern, London.

Gynnerstedt K, Schartau M-B (2000). *Reminiscence metoden tillämpad i äldreomsorgen*. Lund: Studentlitteratur.

Heap K (1995). *Samtal med äldre*. 1:a upplagan Liber utbildning AB.

Isacs L, Wallskär H (2004). *Låt minnena leva – en handbok i reminiscensmetoden*. Förlagshuset Gothia AB.

Jahren-Kristoffersen N, Nortvedt F, Skaug E-A (2005) *Grundläggande omvårdnad del 1*. Stockholm: Liber.

SBU-rapport (2006) *Demenssjukdomar En systematisk litteraturöversikt*. Stockholm: Statens beredning för medicinsk utvärdering.

SBU-rapport (2007). *Vård av personer med demenssjukdom – vad vet vi i dag*. Stockholm: Statens beredning för medicinsk utvärdering.

SOU (2008:51). *Värdigt liv i äldreomsorgen*. Socialdepartementet Statens offentliga utredningar. Regeringskansliet.

Westlund P, Sjöberg A (2005). *Antonovsky inte Maslow - för en salutogen omsorg och vård*. Fortbildningsförlaget.

Westius A, Petersen U (2006). *I berättelsen finns jag Livsberättelse och livsåskådning vid demens*. Stockholm: Verbum Förlag AB.

”Triggers” – Minnesväckare

En filbunke och träslav

En fårskinnsfäll

En sockerlåda och sockertång

Kaffeburk och karamellburk

En oljelampa och fotogenkanna

Bilaga 2

Namn _____ Vecka _____

Glädje- och välbefinnande skala

Glädje och välbefinnande skall mätas på en skala från 1 till 5, där ett är väldigt olycklig och nedslagen och där fem är väldigt glad och harmonisk. Det mäts två gånger per dag, en gång på förmiddagen och en gång på eftermiddagen. Observera att det inte är oro som ska mätas.

1	2	3	4	5
Djupt Olycklig Nedslagen, Väldigt nedslagen eller illa till mods	Bekymrad En smula olycklig	Neutral- läge	Någorlunda nöjd och belåten Relativt obekymrad och harmonisk	Mycket glad, på väldigt gott humör

<u>Veckodag</u>	<u>Mätning förmiddag</u>	<u>Mätning eftermiddag</u>
Måndag
Tisdag
Onsdag
Torsdag
Fredag
Lördag
Söndag

Aktivitetmätning

(Sätt ett kryss över den siffra som beskriver personens grad av aktivitet)
Aktiviteten avser i detta fall något som hörs eller syns.

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

- 1 = Passiv, ingen aktivitet
- 2 = Lite aktiv
- 3 = Aktiv
- 4 = Mycket aktiv
- 5 = Helt och hållet engagerad i en aktivitet

Frågeställning till deltagarna/anhöriga

Hur har du upplevt verksamheten? (deltagaren)

Har du/ni sett några effekter hos er närstående under projekttiden?(anhöriga)

Positiva/Negativa

Har du/ni känt er delaktiga?

Om inte, hur hade man kunnat göra det annorlunda?

Övriga kommentarer?

Frågeställning till personalen

Har du uppmärksammat några effekter av projektarbetet hos de äldre som deltog?

Positiva/Negativa

Kan du själv tänka dig att arbeta med denna metod?

Om inte, varför?

Övriga kommentarer

Bilaga 2

Namn _____ Vecka _____

Glädje- och välbefinnande skala

Glädje och välbefinnande skall mätas på en skala från 1 till 5, där ett är väldigt olycklig och nedslagen och där fem är väldigt glad och harmonisk. Det mäts två gånger per dag, en gång på förmiddagen och en gång på eftermiddagen. Observera att det inte är oro som ska mätas.

1	2	3	4	5
Djupt Olycklig Nedslagen, Väldigt nedslagen eller illa till mods	Bekymrad En smula olycklig	Neutral- läge	Någorlunda nöjd och belåten Relativt obekymrad och harmonisk	Mycket glad, på väldigt gott humör

<u>Veckodag</u>	<u>Mätning förmiddag</u>	<u>Mätning eftermiddag</u>
Måndag
Tisdag
Onsdag
Torsdag
Fredag
Lördag
Söndag

Aktivitetmätning

(Sätt ett kryss över den siffra som beskriver personens grad av aktivitet)
Aktiviteten avser i detta fall något som hörs eller syns.

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

1 **2** **3** **4** **5**

- 1 = Passiv, ingen aktivitet
- 2 = Lite aktiv
- 3 = Aktiv
- 4 = Mycket aktiv
- 5 = Helt och hållet engagerad i en aktivitet

Frågeställning till deltagarna/anhöriga

Hur har du upplevt verksamheten? (deltagaren)

Har du/ni sett några effekter hos er närstående under projekttiden?(anhöriga)

Positiva/Negativa

Har du/ni känt er delaktiga?

Om inte, hur hade man kunnat göra det annorlunda?

Övriga kommentarer?

Frågeställning till personalen

Har du uppmärksammat några effekter av projektarbetet hos de äldre som deltog?

Positiva/Negativa

Kan du själv tänka dig att arbeta med denna metod?

Om inte, varför?

Övriga kommentarer

Rapporter som utgivits av FoU Norrbotten

48:2008 "Borta bra, men hemma bäst?"

Maria Helledskog

47:2008 Datoranvändandets betydelse för vuxna personer med utvecklingsstörning

Åsa Gardelli, Agneta Johansson

46:2008 Kvalitetssäkring av inkontinensarbete vid äldreboendet Österbo

Olof Andersson, Doris Lundberg

45:2007 Handikappidrott i Kalix kommun

Eva Eriksson, Helena Öhman Nilsson

44:2007 Sociala arbetskooperativ – möjlighet till arbete

Benitha Eliasson

43:2007 Delaktighet och engagemang ger upplevelse av bättre vård- och omsorgskvalitet

Ing-Marie Bernhardsson, Linda Björkman

42:2007 Förberedelser inför Intraprenadrift vid Äldreboendet Solbacken

Merja Pikkuaho

41:2007 Jag drömmer om att arbeta... En utvärdering av projektet "Integration i Älvsbyn"

Lena Vestedig, Charlott Wixner Carter

40:2007 Annorlunda rekrytering och introduktion

Monica Forsberg

39:2006 Personals erfarenhet som grund för sjukgymnastens handledning

Carin Lindvall

38:2006 Att arbeta som Personlig Assistent

Sussane Burman, Karin Renberg

37:2006 Medling i Norrbottens län

Monica Norberg

36:2006 Kunskap om måltidsmiljöns betydelse för personer med demenshandikapp

Lena Andersson

35:2006 Medmänniska Brukare Patient

Anna Carlénius, Staffan Johansson

34:2006 Utveckling av öppenvård för barn och ungdomar i Norrbottens län.

Anna-Lena Arvidsson

33:2006 Ökad möjlighet att bestämma själv

Eva Burman

32:2006 Snabba ryck

Anita Larsson

31:2006 Bilden som kommunikation

Dagmar Grahn

30:2006 Lokalt stödteam

Camilla Kjellberg

29:2005 "Det är som lite teater... man får anpassa sig och ställa om ..."

Marianne Forsgårde

28:2005 Förflytningsutbildning

Carina Karlsson, Inger Stoltz

27:2005 Att vara familjehem, kontaktfamilj och kontaktperson i Östra Norrbotten

Benitha Eliasson, Petra Wikström

26:4:2005 Förändring på lång sikt

Benitha Eliasson, Petra Wikström

26:3:2005 Missbrukarvården – ett gemensamt ansvar

Benitha Eliasson, Petra Wikström
26:2:2005 Gemensam familjehemskonsulent för Östra Norrbotten
Benitha Eliasson, Petra Wikström
26:1:2005 Gemensamma riktlinjer för arbetet med försörjningsstöd
Benitha Eliasson, Petra Wikström
26:2005 Samverkan mellan Östra Norrbottens kommuner säkerställer framtiden
Benitha Eliasson, Petra Wikström
25:2005 Om meningsfullhet och möjligheter
Linda Agnér, Anette Fors
24:2005 Mentorskap inom vård och omsorg
Annika Bylund, Marianne Forsgårde, Maria Josefsson, Carina Ylipuranen
23:2005 Individanpassad skriv- och lästräning för personer med demenssjukdom
Kathrina Nordell
22:2005 Arbets sättet vilar på en annan grund...
Elisabeth Bjuhr
21:2005 Yoga och Massage som friskvård
Anita Alalehto, Gabriella Andersson, Stefan Sävenstedt
20:2005 Delaktighet i arbetet
Maria Sundberg, Stefan Sävenstedt
19:2005 Betydelsefull mentor som komplement till handläggning
Maria Karlsson, Stefan Sävenstedt
18:2004 Utvärdering
Karl-Erik Björkén, Lennart Andersson
17:2004 Att nå ungdomar
Thabat Haddad, Linda Johansson, Eva-Lena Lundberg, Yvonn Silwärn
16:2004 Musik och taktil stimulering i omvårdnadsarbetet för människor med demenssjukdom
Ewa Karlsson
15:2004 BBIC utredning ur två perspektiv
Håkan Nilsson, Ingrid Burman
14:2004 Det är någon mening med det
Dagmar Grahn
13:2004 Jag har världens bästa arbete
Gabriella Andersson, Ann-Helen Kauppi
12:2004 Att se är att förstå
Stefan Sävenstedt
11:2003 Musik och rörelse
(Nytryck av Rapport nr 3:2002)
Carina Robertsson, Ewa Karlsson
10:2003 Whiplashskadade personer
Gunilla Granqvist
9:2003 Personalen - En resurs att räkna med!
Annika Bylund, Benitha Eliasson, Kerstin Fallström Mattsson
8:2003 Samverkansstigen. En studie av samverkan vid stöd till alkoholmissbrukare
Stefan Sävenstedt
7:2003 Ungdomars väg mot placering i HVB-hem
Johan Lodin
6:2003 Fyra projekt och fyra erfarenheter
Stefan Sävenstedt
5:2003 Musik som förberedelse för nattvila och sömn.

(Nytryck av Rapport nr 5:2001)

Ewa Karlsson

4:2002 Musik och hälsa. Erfarenheter från musikstunder

(Nytryck av Rapport nr 1:2001)

Ewa Karlsson, Ingela Edkvist

3:2002 Från sidan, ett projekt i kollegialt lärande

Christina Karlsson

2:2002 Musik i omvårdnadsarbetet, Anna ett exempel

Ewa Karlsson

1:2002 Mille-ett familjeprojekt med unga i centrum

Maria Jonsson

Rapporter som utgivits av FoU Piteå Älvdal (Nytryck)

5:2002 Att förbättra vardagen för demenssjuka i kommunalt boende

Fem FoU projekt

4:2002 Ökat stöd i hemmet till äldre med demenssjukdom och deras anhöriga

Karin Zingmark

2:2002 Ska vi koppla upp oss eller be sköterskan komma

Stefan Sävenstedt, Karin Zingmark

1:2002 Utvärdering av "Anhörig- en studiesatsning krig handikapp- och äldreomsorg i Piteå"

Marit Andersson